

[Sønderby]

den behandling, som vi hen ad vejen skal foretage på dette område.

Lovforslag nr. L 213 er måske nok det, der har været mest gennemarbejdet, hvad ministeren også skriver. Venstre synes, at dette lovforslag har tilgodeset alle de synspunkter, der er behov for at tilgodeses i forbindelse med et sådant lovforslag. Vi skal sikre de miljømæssige aspekter, men vi skal også sikre de landbrugs-mæssige og dermed de samfundsmæssige og ejendomsretlige forhold. Vi har stadig væk grundloven, der sikrer den frie ejendomsret. Derfor er den afvejning, lovforslaget dækker, egentlig en balance imellem miljø og erhverv – og i den forbindelse her er det i særdeleshed landbrugserhvervet.

Den udvidelse af lovforslagets formålsparagraf, der siger, at man nu kan inddrage områder til naturgenopretning, er vi er da også enige i, for det kan på nogle områder være gavnligt at gøre det, områder, hvor man ikke får ret meget ud af at dyrke dem. Det kan da være en god ordning, men Venstre lægger vægt på det, der står i bemærkningerne, at formålet med lovforslaget ikke er at tilvejebringe en generel hjemmel til at nedlægge forbud mod en aktuel lovlig udnyttelse af ens ejendom. De bemærkninger vil vi holde meget fast ved.

I fremsættelsestalen siger ministeren, at kvægholdet er gået stærkt tilbage, og det kan man se af statistikken er korrekt. Det er sket på bekostning af kornarealet. Det er helt naturligt, for den, der ejer et område skal jo leve af det, og hvis ikke der er tilstrækkeligt med kvoter, må man dyrke noget andet, og så går man ind for korn. Derfor opstår det problem, som vi i øvrigt fik påpeget i forbindelse med Tøndermarsken, med at få nogle kreaturer til at pleje de arealer, vi lægger ud. Det bør vi have med i diskussionen.

Jeg ved, at der står i lovforslaget, at hvis de offentlige arealer ikke bliver plejet, skal amterne pleje, og hvis andre arealer ikke bliver plejet, kan det offentlige gå ind. Det vil jeg nok være meget betænkelig ved, men selvfølgelig kan der blive nogle problemer, men hvis der er kreaturer nok, kan de jo pleje det. Det har vi set i masser af forsøg, som Skov- og Naturstyrelsen holder i Mols Bjerge, men en betingelse er jo, at der er kreaturer til det.

En anden diskussion, som vi også skal tage op her, nej, ikke tage op, for vi skal passe på, at

vi ikke skaber nogen konflikt her, men hr. Engell var inde på, at de, der ejer jorden – og det er dem, der driver jorden, i hvert fald så længe fru Margrete Auken ikke vader rundt i områderne – har forståelse for at bevare specielle områder, og jeg mener en udbredt forståelse. Jeg vil advare meget imod, at Folketinget her trækker noget ned over hovedet på dem. I stedet for skal man sige til dem: Hvordan kan vi prøve at klare disse ting? De frivillige aftaler er en af hjørnestenene i dette. Jeg ved, der er vilje til at prøve at kigge på nogle af de ting og at klare nogle af de miljøfølsomme områder, så de også kan være sikret for vore efterkommere.

Vi skal i den forbindelse også sikre, at der er tilstrækkelig jord til at klare de pålæg – nu har man jo været lidt uden for dagsordenen – der ligger i den vandmiljøplan, vi vedtog sidste år. Deri stiller vi nogle krav til landmændene om, at de skal både have grønne marker og også kunne køre gylle ud på markerne. Ministeren siger i bemærkningerne, at sædvanlig vedligeholdelse af bestående dræn ikke vil være i strid med § 43 a, og at der stadig er mulighed for dispensation. Hvis man skal have grønne marker, hvis man skal have mulighed for vintersæd, og hvis man skal køre på markerne, er der også behov for, at nogle af arealerne fortsat kan blive drænet.

Til § 43 c. Der har været nogle pilotprojekter i gang, men ingen af dem har entydigt påvist en virkelig miljømæssig effekt ved at lave obligatoriske bræmmer. Det er helt oplagt, at det i nogle ådale og steder, hvor der er skrånende marker ned til et vandløb, kan være en god idé at have sprøjte-, gødnings- og dyrkningsfri bræmmer, og det lægges der også op til i lovforslaget. Venstre er tilfreds med, at man i lovforslaget siger, at miljøministeren og landbrugsministeren kan fastsætte nogle områder, hvor man vil gøre det, men det skal ske i sammenhæng med EF-regler. Fru Dorte Bennedsen sagde, at man i hvert fald må kigge på, hvordan vi kan bruge EF-ordningen i forbindelse med sådanne ordninger.

Paragraffen til sikring af fortidsminderne er blevet ført ajour, og vi vil selvfølgelig også fra Venstres side sikre værdifulde fortidsminder, men vi må også her prioritere. Vi kan ikke hver gang, vi støder på en sten, sige, at det er et fortidsminde. Vi må selvfølgelig i hver enkelt sag vurdere det.